

Nežijeme sami pro sebe

Když Bůh stvořil Adama, dal mu první příkazy, aby se staral o zahradu, aby ji obdělával a střežil a zakázal mu jíst ze stromu poznání dobrého a zlého.

Genesis 2:18 I řekl Hospodin Bůh: "Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou."

19 Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve.

20 Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná.

21 I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem.

22 A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu.

23 Člověk zvolal: "Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest."

24 Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.

25 Oba dva byli nazi, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.

První společenství je muž a žena, aby společně naplnili Boží vůli. Přivedli na svět potomky a žili v lásce na zemi.

Po poznání zla a propadnutí smrti pro hřích se všechno zkazilo. Lidské vztahy jsou zničené. Nenávisť, zloba a sobectví ničí každé společenství. Život není naplněn, pokud by člověk žil jen sám pro sebe. Sobecký život vede do zahynutí. Láska se může projevit jen k druhé osobě. Ani Bůh nechtěl zůstat sám jen pro sebe a proto zplodil Syna, stvořil anděly, svět a člověka. Chce mít společenství s bytostmi, které mu budou rozumět a budou se navzájem respektovat a milovat.

Samota a opuštěnost vytváří deprese a smutek. Když je člověk sám, nemá pro koho žít. Ideální by bylo, aby každý muž měl jednu ženu. Někomu to není dáno, aby žil v manželství, přesto může žít ve společenství lidí se stejným smýšlením, se stejnou vírou a se stejnými cíli.

Křesťanství poskytuje místo pro všechny, kteří uvěří v Ježíše Krista. Pán vytvořil církev - společenství svatých (v překladech také ekklesia), ve kterém se mohou všichni podílet na společném díle.

Pravé společenství založené na lásce a pravdě naplňuje život radostí a dává mu smysl.

Proto je velmi důležité, aby v takovém společenství žili lidé obrácení, znovuzrození, kteří nehledí jen na svůj prospěch, ale zajímají se jeden o druhého.

Problém jednoho člověka pak je problémem všech, bolest jednoho člověka se musí stát bolestí všech, radost jednoho člověka se stane radostí všech.

Služba jednoho člověka je službou všech.

Falešná představa o církvi je to, že jeden káže a ostatní jen poslouchají a plní nějaké svěřené úkoly.

Apoštol Pavel říká, že jsme údy Kristova těla a každý má nějaký úkol.

Římanům 12:3 Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh.

4 Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol,

5 tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy.

- 6 Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou.
- 7 Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učít, ať učí.
- 8 Kdo dovede povzbuzovat, nechť povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí.
- 9 Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému.
- 10 Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému.
- 11 V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.
- 12 Z naděje se radujte, v soužení buďte trpělivi, v modlitbách vytrvalí.
- 13 Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství.
- 14 Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro a ne zlo.
- 15 Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.
- 16 Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost.
- 17 Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré.

V pravém společenství věřící nesoupeří mezi sebou, ale spolupracují na společném díle. Jeden povzbuzuje druhého a pokud má někdo nějakou službu od Pána, tak ostatní ji nezištně podporují. Nikdo nemůže říct - to je tvoje služba a mně to nezajímá.

Pokud chceme vidět zázraky a divy, musíme spolupracovat.

Nemáme všichni stejné obdarování a stejné pomazání Ducha svatého, ale všichni se navzájem potřebujeme a doplňujeme. Každý může sloužit lidem s tím, co má. Někdo má pomazání na uzdravení z bolestí, ale nestačí to na otevření slepého oka. K tomu může věřící dorůst, pokud bude důsledně následovat Pána Ježíše Krista a nebude sledovat jen svůj cíl a své postavení ve společenství. Bůh egoistickým a sobeckým věřícím nic nedá.

Největším problémem mezi křesťany je závist. Jeden závidí druhému jeho pomazání. Místo toho, aby se ptali, proč pomazání nemají, tak žárlí a závidí pomazaným.

I v době Ježíšově tehdejší duchovenstvo bylo naplněno žárlivostí a závistí vůči Ježíši a pak i vůči učedníkům. Pátrali po moci, kterou má Pán a protože ji od Boha nedostali, tak žárlili a pronásledovali Ježíše.

I Pilát věděl, že mu Ježíše vydali ze zášti.

Matouš 27:17 Když se zástupy shromáždily, řekl jim Pilát: "Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše zvaného Mesiáš?"

18 Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti.

Závist a zášť je projevem neobráceného a zkaženého charakteru člověka.

Jakub věděl, že mezi věřícími je soupeření, závist a hádky.

Jakubův 3:13 Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať ukáže své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost.

14 Máte-li však v srdci hořkou závist a svárliвість, nechlubte se moudrostí a nelžete proti pravdě.

15 To přece není moudrost přicházející shůry, ale přízemní, živočišná, d'ábelská.

16 Vždyť kde je závist a svárliвість, tam je zmatek a kdejaká špatnost.

17 Moudrost shůry je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky.

18 Ovoce spravedlnosti sklídí u Boha ti, kdo rozsévají pokoj.

Závist je hořká a způsobuje žaludeční a střevní potíže.

Úspěšným lidem není třeba závidět, ale zkoumat, jak ke svému úspěchu došli.

Mnozí by chtěli být úspěšní, bez námahy, bez sebeobětování, bez nasazení, bez modlitby a půstu. Jenže cesta k úspěchu v osobním i duchovním životě je odříkání, sebeovládání a trénink. Nikdo nezíská cenu bez boje a nasazení.

Apoštolové se ptali Ježíše, jak mohou porazit demony, které předtím nemohli vyhnat a Pán jim odpověděl.

Marek 9:17 Jeden člověk ze zástupu odpověděl: "Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má zlého ducha a nemůže mluvit.

18 Kdekoli se ho zmocní, povalí ho a on má pěnu u úst, skřípe zuby a strne. Požádal jsem tvé učedníky, aby ducha vyhnali, ale nedokázali to."

19 Odpověděl jim: "Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet? Přiveďte ho ke mně!"

20 I přivedli ho k němu. Když ten duch Ježíše spatřil,, hned chlapce zkroutil křečí; padl na zem, svíjel se a měl pěnu u úst.

21 Ježíš se zeptal jeho otce: "Od kdy to má?" Odpověděl: "Od dětství."

22 A často jej zlý duch srazil, dokonce do ohně i do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám."

23 Ježíš mu řekl: "Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří."

24 Chlapcův otec rychle vykřikl: "Věřím, pomoz mé nedověře!"

25 Když Ježíš viděl, že se sbíhá zástup, pohrozil nečistému duchu: "Duchu němý a hluchý, já ti nařizuji, vyjdi z něho a nikdy už do něho nevcházej!"

26 Duch vykřikl, silně jím zalomcoval a vyšel; chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že umřel.

27 Ale Ježíš ho vzal za ruku, pozvedl ho a on vstal.

28 Když vešel do domu a jeho učedníci s ním byli sami, ptali se ho: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?"

29 Řekl jim: "Takový duch nemůže vyjít jinak, než modlitbou a postem."

Tento příběh ukazuje na to, že ne každé pomazání stačí na vítězství. Ten chlapec byl trápen od dětství a učedníci ho nebyli schopni osvobodit od démona.

Ježíš nejprve pokáral lid, že je pokolením nevěřícím. Někdy řekl lidem "pokolení nevěřící a zvrácené", tím naznačil, že ani věřící nedosáhli víry a pomazání k tomu, aby vyhnali nějaké demony.

Když budeme spolupracovat na společném díle, tak i když nemáme tak velké pomazání jako měl Ježíš, můžeme získat Boží milost a vyslyšení modliteb pro jednotu, kterou budeme mít mezi sebou.

Matouš 18:18 Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi.

19 Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní.

20 Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich."

Tento princip duchovního boje vyžaduje jednotu, vzájemnou podporu, nesoupeření mezi sebou, přání dobrého každému, kdo slouží Pánu. A právě na tuto jednotu nejvíce útočí satan, aby nás připravil o vítězství nad nemocemi i demony.

1 Korintským 6:19 Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!

2 Korintským 5:14 Vždyť nás má ve své moci láska Kristova - nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli;

15 a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.

Společenství vyžaduje ochotu podřídit se Boží vůli a respektovat jeden druhého. Boží království není pro sobce, egoisty a pyšné soběstředné lidi.

Velmi záleží na tom, v jaké společnosti se na zemi pohybujeme a s kým se stýkáme. To nás ovlivňuje, naše smýšlení i způsob života.

Hledej lidi, kteří nehledají jen svůj prospěch, ale jsou přátelští a ochotni spolupracovat na budování Božího království.

Efezským 4:1 Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo,

2 dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce

3 a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.

4 Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni;

5 jeden je Pán, jedna víra, jeden křest,

6 jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

7 Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.

Kdo nechce jít s námi, toho nenuť, ať si žije podle své vůle. Ty zachovávej jednotu Ducha svatého a buduj svoji víru a obdarování, která máš od Pána, abys mohl sloužit i druhým.

Světská společenství jsou uměle udržována. Je to společenství sobců a egoistů. Navštěvují se jen proto, aby se mohli před druhými "ukázat" a chlubit.

Společenství církve je založena na jiném principu. Není založena na schopnostech, penězích, původu, ani vzdělání. Je založena na Boží lásce, která se projevuje dary Ducha svatého, kde jeden druhého podpírá, zastane se v nouzi, nezrazuje se navzájem, ale slouží pro společný cíl - spasení duší a život v budoucím Božím království.

Karel Jureček